

Τιμάται Λεπτῶν 10

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τιμάται Λεπτῶν 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

Ἐν Ἀθήναις, (ΚΥΡΙΑΚΗ) 15 Αὐγούστου 1893.

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 90

**ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΡΑΓΡΑΦΑ**

Ἐν Ἀθήναις ..... φρ. 8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις ..... » 8.50
Ἐν τῷ Ἑξωτερικῷ ..... φρ. χρ. 15.—
Ἐν Ῥωσίᾳ ..... ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΡΟΙΣΟΣ, μυθιστορία Καρόλου Μερουβέλ. —
ΚΟΜΗΣΣΑ ΔΕΛΑΣΣΕΡ, μυθιστορία Αἰμιλίου Ρισδούργ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΞΕΤΕΙΟΥ ΑΡΙΘ. 40

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν ΕΚΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ, εἰς Ἀθήνας», διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, γραμματοσήμων, χαρτονομισμάτων, τοκομεριδίων, συναλλαγμάτων κτλ. κτλ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ ἡμῶν, οἱ καθυστεροῦντες εἰσέτι τὴν συνδρομὴν των, νὰ σπεύσωσι πρὸς ἀποτίσιν αὐτῆς, διότι αἱ καθυστερήσεις αὐταὶ πολὺ μᾶς ζημιοῦσιν.

Ἐπίσης παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Ἀναπαοκριταὶ ἡμῶν νὰ κανονίσωσι τοὺς μεταξύ μας λογαριασμούς των, ἀποστείλωσι δὲ τὰ ὀφειλόμενα τὸ πολὺ μέχρι τέλους τρέχοντος.

Μέχρι τῆς ὀριστικῆς διακανονίσεως τῶν λογαριασμῶν καὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν ὀφειλομένων συνδρομῶν, ἀναγκάζομεθα νὰ ἐκδίδωμεν κατὰ Κυριακὴν μόνον τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα».

Οἱ ἐκ τῶν συνδρομητῶν ἡμῶν πληρώσαντες τὴν συνδρομὴν των, δὲν ἔχουσι νὰ ζημιωθῶσιν ἐκ τῆς ἀποφάσεώς μας ταύτης, ἀφοῦ θὰ λάβωσιν 104 φυλλάδια «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», ὅσα δηλαδὴ ἀποτελοῦσιν ἀκριβῶς τὸν ἀριθμὸν ὀλοκλήρου ἔτους.

Μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν λογαριασμῶν καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων συνδρομῶν, τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα» εἰσέρχονται καὶ πάλιν εἰς τὴν κανονικὴν αὐτῶν τροχίαν.

Ἀναγκάζομεθα νὰ προβῶμεν εἰς τὸ μέτρον τοῦτο, ἀφοῦ καθυστεροῦνται ἡμῖν πλέον τῶν 5,000 δραχμῶν ἐκ τοῦ τρέχοντος καὶ παρελθόντος ἔτους.

Ἡ Δεσφύνησις

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΡΟΙΣΟΣ

Μυθιστορία ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἐγκαταλελειμμένα.

[Συνέχεια]

Ἐανθὴ νεανίς ἐνεφανίσθη εἰς τὴν θύρῃ καλύβης τινὸς τοῦ χωρίου· ἔπειτα κατήλθε καὶ ἔστη πρὸ τοῦ κατωφλίου τῆς θύρας.

Ἦτον ἡ Ροζίτα.

Ψιθυρισμὸς θαυμασμοῦ διεχύθη ἐν τῇ αἰθούσῃ.

Ὅπισθεν θύρας, ὑψηλὸς γέρων, φέρων μακρὰν ρεδιγχοτὰν ἐκράτει τὴν ἀναπνοὴν του.

Ἦτον ὁ Ζαβχὸς!

Ἠκολούθει ἐν ἀγωνίᾳ τὴν μαθήτριαν αὐτοῦ.

Ὁ βαρόνος συνέδεεν ἐν τῷ βᾶθει τοῦ θεωρείου συνομιλίαν σοβαρὰν μετὰ παχυσάρκου ἀνδρός, τεσσαρακοντούτιδος περίπου, ὅστις ἔφερεν ἐπὶ τῆς κομβιοδόχης του τὴν ἐρυθρὰν ταινίαν.

Ἦτο ὁ κύριος Μονχανέν ὁ ἀρχιτέκτων του.

Ὁ κύριος Μονχανέν ἦτο εὐαίσθητος πρὸς τὰ θέλητρα τοῦ ὠραίου φύλου, ἀλλ' ὅτε εὐρίσκετο ἐνώπιον τοῦ χρηματιστοῦ ἔκλινε γόνυ πρὸ πάσης ἐπιθυμίας του.

Ὁ βαρόνος τῷ ἐξέθετε τὰ θέλητρα τῆς Ρόχης καὶ τὸν σκοπὸν, ὃν εἶχε νὰ μεταβάλλῃ μέρᾳ μέρος αὐτῆς εἰς εὐρύχωρον κήπον, κατὰ τὸ ἀγγλικὸν σύστημα, πρὸς δὲ ὅτι εἰς μέρος ὑψηλόν, εὐξέρον καὶ δεσπόζον τῆς θαλάσσης ἐπεθύμει ν' ἀνεγείρῃ οἰκοδόμημα

μεγαλοπρεπές, φέρον τιμὴν καὶ εἰς τοὺς δύο.

Ὁ δυστυχὴς ἀρχιτέκτων, χωρὶς νὰ φαίνεται ὅτι προσέχει, ἤκουε τὰ φρενητιῶδη χειροκροτήματα, τοῦ ἐνθουσιώδους πλήθους, χωρὶς νὰ δύναται ν' ἀπολαύῃ τὸ μαγευτικὸν θέαμα τῶν ἐλαφρῶν κνημῶν τῶν ἐκ γάζης ἐνδυμάτων καὶ τῶν γυνῶν ὤμων τῶν περιστρεφόμενων χαριέντως περὶ τὰ ψευδῆ ἄνθη καὶ τοὺς ἐκ χαρτονίου λόφους.

Ἐν τούτοις ἀπῆντα μηχανικῶς προσποιούμενος μέγιστον ἐνδιαφέρον.

— Μάλιστα, κύριε βαρόνε, ἔχετε δίκαιον, κύριε βαρόνε, σωστόν, κύριε βαρόνε!

— Θὰ γείνη ἄξιον ὑμῶν, κύριε βαρόνε.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ Ροζίτα, ἀφοῦ συνδιελέχθη μετὰ τοῦ ἐραστοῦ τῆς ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ χωρίου τῆς γραφικωτέρας τοῦ φυσικοῦ παριστανομένης, ἠρᾶνιζετο ὀπισθεν οἰκίσκου τοῦ ρηθέντος χωρίου, καὶ ἐπιπτεν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Ζαβχικοῦ ἐν μέσῳ τῶν ζητωκραυγῶν καὶ τῶν φρενητιῶδων χειροκροτημάτων τῶν ἐνθουσιῶντων θεατῶν τῆς αἰθούσης.

Ἡ οἰκογένεια Σερβὲν εἶδεν τὸ παράδειγμα ἐκ θεωρείου τῆς δευτέρας σειρᾶς, ὅπου εἶχεν ἐγκατασταθῆ.

— Τί πνεῦμα! ἐφώνησεν ἡ Τερέζα.

— Τί θέλητρα! κατεδέχθη νὰ προσθέσῃ καὶ ἡ νωχελὴς Βενεδέττα γαλθανισθεῖσα.

— Παιδιά μου, ἐφώνησεν ὁ γλύπτης, εἶναι θαυμασία, εἶναι ἐξάισιον πρᾶγμα, εἶναι ὅ,τι τέλειον, ὅτι εὐγενές, καὶ διὰ τῆς χειρὸς, διέγραφεν εἰς τὸν ἀέρα γραμμὰς παριστανοῦσας τὴν χορεύτριαν. Ἄ, ὁ γέρῳ Ζαβχὸς θὰ κολυμβᾷ εἰς τὴν εὐδαιμονίαν!

— Φίλτατε κύριε Μονχανέν, εἶπεν ὁ βαρόνος, σὰς λυποῦμαι καὶ σὰς ἀποδίδω τὴν ἐλευθερίαν σας, διότι κάθεσθε ἐπὶ ἀκανθῶν.

— Σὰς ὀμνῶ, κύριε βαρόνε.